

Tatár Sándor

A fogoly hím ... éneke

*Igen, tudom. Sosem gyakorol(tat)ta velem
a tűzkarikán való átugrálást, s most,
hogy, noha igyekszem, nem igazán megy az ugrás,
szereti a fejemhez vágni: az én bulim.
Saját (ahogy én látom, tisztázatlan
eredetű) keserűségét és bizonytalanságát is
az én nyakamba varrja. Meg kellett volna
éreznem, állítja, a bajait, és hogy ez
nem történt meg, annak nem egyéb
az oka, mint hogy mindenféle kis (nélküle
megálmodott, s a gyakorlati hasznosság
gondolatára ösztönösen prüszkölő) projektjeim
sáncái mögött csak magammal voltam elfoglalva.
Sosem gondolta volna, hogy egy költő
ilyen süket, rezonanciaképtelen fadarab lehessen.
Ami időleges segítség lett volna tőle,
s reverzibilisnek gondolt maga-túlvállalása, abból
lassacskán örök időkre szóló,
alternatíva nélküli konszenzus lett.
Volna, ha nem borítja föl a sakkasztalt
(mikor fölállt mellőle, hogy a felszínen levegőhöz
próbáljon jutni).
Lejárt érvényű érdéimet, s a bankjegyeket detto,
sajnos nem válthatja be (süندörgéssel, törlesz-
kedéssel, láttam rajta, még a respektem maradékát is
eljátszanám előtte). Ez nem szeretet
kérdése, sem bizalomé, sem pedig
lojalitásé; egyszerűen lejárt a(z utolsó)
határidő – nem kellett volna vak
(és bőséges házikosztón tartott!) denevérként,
aki, hogy megtanult-e vadászni, mit se számít,
ellátják, erre épít, alanyi jogon,
beleélni a nagyvilágba; most már
az én problémám, hogy vissza tudom-e
valahogy állítani bonításomat.*

Nos, Möszejó Houdini, látja, ott fönna
cirkuszkocsi apró, rácsos ablaka
épp egy darab (kissé fakó, de mégis)
szűrőkésék égre néz. Ez ugyan még előgyakorlatnak is
szinte megalázóan könnyű, de, hogy addig is
elfoglalja magát valamivel, míg
készül az ön számára egy virtigli ketrec,
lehegesztett vashordó vagy valami hasonló
méltó fémburok, kerüljön kívül
ezen a kerekdeszkakasztin, az ablak
túlfelére; lehet, hogy épp szeles az
idő ott künn, de tarka konvojunkra s benne
önnön helyére

*rálátás nyerhető. Nos, akkor: Jó gyakorlást!
– Jaj, ne vágjon már ilyen sértődött képet, hisz
mondtuk, ez csak ideiglenes gyakorlóterep;
még az is meglehet, hogy nem is fogja
annyira könnyűnek találni...*

*Tudom. Tanulság nincs. Merthogy rewind gomb
se nincsen. Nyakamra tekeredett köldökzsinórral,
haladó (maholnap rutinos) fuldokló,
játszom a felnőttest, amikor éppen sikerül.
Ez van.
Nekem ő a Néember One.*

Lux interna

*Minden egyszerű lesz s unalmas,
ha majd megvilágosodom.
Itt lesz a bárány, ott a farkas,
no és minden bölcs rokonom.*

*Kétely szalmája és törekje
nem sebzi lelki lábamat;
nem indulok be több szövegre,
nem lesz több csapda s feladat.*

*Pipázni nyári délutánon,
míg önnön fényem süt le rám,
s dajkál tudásom, ez a mákony;
az idő elleng szép simán.*

*Vagy idő sincs már: délibáb az!
kik méricskélik, mind vakok.
– most még hiányzik bár a válasz,
mert most még kérdező vagyok.*